

ת"פ 62179/07/23 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד אנור סעדה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 62179-07-23 מדינת ישראל נ' סעדה(עציר)

בפני כבוד השופטת שוש שטרית

המאשימה

מדינת ישראל - תביעות נגב

ע"י ב"כ עוה"ד

נגד

הנאשם

אנור סעדה

ע"י ב"כ עוה"ד אחסן ווהבי

גזר דין

על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום הורשע הנאשם בכניסה לישראל שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952. על פי העובדות, ביום 25.7.23 סמוך לשעה 11:00 נתפס הנאשם שהינו תושב הרשות הפלסטינית בתחנה המרכזית בערד מבלי היה לו היתר כינסה או שהייה בישראל כדין.

טיעוני הצדדים לעונש

המדינה הגישה כראיות לעונש את רישומו הפלילי של הנאשם. בטיעוניה בכתב עמדה על פגיעת הנאשם בערכים המוגנים ועתרה לקבוע את מתחם העונש בהתאם להלכת אלהרוש כך שינוע בין מאסר על תנאי ל 5 חודשי מאסר בפועל. בהמשך, הדגישה את עברו הפלילי בטחוני של הנאשם הכולל 2 הרשעות בעבירות ביטחוניות חמורות, לצד כניסתו לתחומי המדינה ללא היתר, וטענה להעצמת פוטנציאל הנזק והסיכונים לשלום הציבור וביטחוננו, ועתרה לגזור את עונשו בחלק הבינוני הגבוה של המתחם לו טענה.

ב"כ הנאשם, עוה"ד אחסן ווהבי טען כי מתחם העונש צריך ויחל ממאסר על תנאי וכי את עונשו של הנאשם יש לגזור למספר ימים בלבד ולמעשה להסתפק בימי מעצרו. בנימוקי טיעונו ציין כי כניסת הנאשם לתחומי המדינה הייתה למטרת עבודה או חיפוש עבודה והוסיף כי מדובר בנאשם שהינו הבכור במשפחה בת 7 נפשות ועול הפרנסה על כתפיו. אשר לעברו הפלילי בטחוני של הנאשם הדגיש כי הוא ער לקיומו, אולם לדידו, אין בכך להעלות או להוריד בעונשו של הנאשם שצריך לתחתית המתחם. הסנגור נימק האמור בעובדה כי בהרשעתו האחרונה, חרף חומרתה, עונשו הסתכם בהארכת מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו. לדידו, מאחר ועובדות המקרה הסובבות את הרשעתו האחרונה לא הובאו בפני בית המשפט, הדבר צריך ויפעל לטובת הנאשם בדמות הנחה כי לא מדובר באמת בעבירה שנסיבותיה חמורות, אלה וכלשונו: "**בעבירה קלה שבקלות**".

בתימוכין למתחם העונש והעונש, הפנה ל 3 מקרים בפסיקה בהם דובר בעבירות ביטחוניות חמורות והגם שכך העונשים עמדו על 4 ימים, 13 ימים ו 25 ימים.

הנאשם לא הוסיף מדבריו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערכים המוגנים בחוק, במידת הפגיעה בהם ולאור נסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

הנאשם, תושב הרשות הפלסטינאית נכנס לישראל שלא כחוק ונתפס כשהוא שוהה בתחנה המרכזית בערד. בכניסתו לתחומה של מדינת ישראל שלא במעבר הגבול וכחוק, פגע בערכים שנועדו להגן על ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה והסדרת שוק העבודה. בעקיפין יש בכניסתו של הנאשם לישראל, שלא תחת עינם פקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחונו של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית, כדברי בית המשפט ברע"פ 3677/13 **מוחמד אלהרוש נ' מ"י** (9.12.14) (להלן: הלכת אלהרוש):

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה...".

מתחם הענישה הנוהג בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין בנסיבות בהן מדובר בכניסה אחת לצרכי עבודה, שאינה מתמשכת וללא עבירות נלוות, נקבע בהלכת אלהרוש, **בין מאסר מותנה ל - 5 חודשי מאסר בפועל כולל מאסר על תנאי וקנס עד 2000 ₪.**

בעניין הנדון לפני, הנאשם לא ביצע עבירות נלוות לעבירת הכניסה. אשר למטרת כניסתו לישראל, נדגיש כי נתפס בשעה 11:00 המאוחרת לשעות עבודה של עובדי האזור בעלי היתר בישראל ובכלל, לא נתפס באזור הנחזה להיות כמקום עבודה, אלא בתחנה המרכזית בערד. יחד עם זאת, והגם שלא ניתן לשלול כוונות נסתרות שאין בידי גורמי הביטחון להוכיח, לא נטען על ידי המדינה כי כניסתו הייתה למטרה אחרת ועל כן, בהקשר זה לא אחמיר עמו ואניח כי נכנס למטרת עבודה.

מכאן ובשים לב כי בניגוד להלכת אל הרוש שהביאה בחשבון קיומו של עבר פלילי בקביעת מתחם העונש, בדיון מאוחד ברע"פ 1195/22 **זיאד אשחאדאת נ' מדינת ישראל** ורע"פ 1198/22 **אימן חימאסה נ' מדינת ישראל**, נקבע כי בהתאם למצוות המחוקק בסעיף 40 יא' (11) לחוק, ככל עבירה אחרת, כך בעבירת כניסה שהייה בלתי חוקית, **עברו הפלילי של הנאשם יילקח בחשבון במסגרת גזירת עונשו בתוך מתחם העונש ההולם. אשר על כן, וחרף עברו הפלילי הביטחוני של הנאשם, הנני לקבוע את מתחם הענישה בהתאם להלכת אלהרוש, בין מאסר על תנאי ועד ל 5 חודשים.**

עונשו של הנאשם

בקביעת העונש המתאים לנאשם אביא בחשבון נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, לרבות נסיבותיו ועברו הפלילי. אשר לנסיבותיו, כל שנלמד מדברי הסנגור כי מדובר בנאשם שהינו רווק, הבכור למשפחה בת 7 נפשות שעול הפרנסה מוטל עליו.

אשר לעברו הפלילי, עיון ברישומי הפלילי מעלה כי הוא נעדר הרשעות בעבירות של כניסה לישראל, אולם לחובתו עבר בטחוני משמעותי, הכולל שתי הרשעות ביטחוניות חמורות.

הרשעתו האחרונה משנת יולי 2022 בעבירות של זריקה או הנחת חומרי חבלה בכוונה לגרום מוות או חבלה לאדם או נזק לרכוש גינן גזר עליו בית המשפט הצבאי, בין היתר, הארכת מאסר על תנאי בן 12 שהיה תלוי ועומד נגדו, קנס ומאסר על תנאי בן 12 חודשים.

הרשעה נוספת היא משנת 2018 בעבירות של זריקת חפץ לעבר כלי תחבורה נוסע וזריקת חפץ לעבר אדם/רכוש, אותן ביצע בשנת 2016 ובגינן נגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל, והושתו עליו מאסר על תנאי (שהוארך בהרשעתו הנ"ל) וקנס בסך 2,000 ₪.

בעוד שהמאשימה עתרה לתת משקל משמעותי לחומרה לעברו הביטחוני של הנאשם, טען ב"כ הנאשם כי אין מקום והצדק לעשות כן, בהינתן עונשו בהרשעה האחרונה היא מיולי 2022, אז הסתפק בית הדין הצבאי בהארכת המאסר שעמד נגדו, ללמד, כלשון הסנגור, כי מדובר בעבירה " קלה שבקלות".

דעתי כדעת המדינה. **ראשית** יש לומר כי אין בידי לקבל הנחת הסנגור לפיה העבירה הנכללת בהרשעתו האחרונה של הנאשם, הנחת מטען חבלה בכוונה לגרום למוות, קלה שבקלות בהינתן העונש שנגזר עליו. המדובר בהנחה שאינה מתיישבת עם חומרת העבירה. שיקולי בית המשפט לא הובאו בפני זאת אין לזקוף לטובת הנאשם בהינתן כי התביעה לא הייתה צריכה להביא את המידע בפני בית המשפט אלא די בהרשעת הנאשם. **שנית**, גם אם היה מקום לקבל את הנחת הסנגור, הרי יש לתת את הדעת כי הסנגור, נמנע, ולא בכדי, להתייחס להרשעתו הקודמת של הנאשם, מהזמן הקרוב יחסית, משנת 2022 ושנת 2018 בעבירות ביטחוניות חמורות בגינן נגזר עליו עונש מוחשי ומשמעותי בין 12 חודשי מאסר בפועל, ללמד על כי מדובר במי שחוזר ונותן ידו בפעולות ועבירות ביטחוניות שנועדו לגרום למוות. במי שהוא מסוכן לציבור ובוודאי לציבור הישראלי.

בחינה של מדיניות הענישה הנוהגת במי שלחבתם עבר ביטחוני, מלמדת חד משמעית כי נתון זה צריך להוות שיקול לחומרה משמעותי בקביעת העונש, בהינתן הסכנה המיוחדת הנלמדת מכניסתם לישראל ללא היתר, וללא פיקוח גורמי הביטחון של מי אשר בעברם, פגעו או ניסו לפגוע במדינת ישראל ו/או באזרחיה ובבני אדם בכלל.

כך בפסיקת בית המשפט המלמדת על החמרה בעונשם של נאשמים בעלי עבר ביטחוני אשר הורשעו בעבירה של כניסה אחת לישראל שלא כחוק בנסיבות דומות למקרה הנדון. כמו למשל, בעפ"ג 67263-06-18 מדינת ישראל נ' מנצור ואח', דובר בשני משיבים שנדונו בבית משפט השלום למאסר בפועל למשך חודש ויום. לחובת משיב 1 עמדה הרשעה

בעבירה ביטחונית משנת 2014 בגינה נדון למאסר בפועל למשך 18 חודשים, ולחובת משיב 2 הרשעה בעבירה ביטחונית משנת 2012 בגינה נדון למאסר בפועל למשך 12 חודשים. **בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והעמיד את עונשו של המשיב 1 על 3 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של משיב 2 לחודשיים מאסר בפועל.**

בעפ"ג 43841-05-18 מדינת ישראל נ' בדראן, דובר במשיב שלחובתו 2 הרשעות קודמות בעבירות ביטחוניות, באחרונה שבהן נדון למאסר בפועל למשך 28 חודשים, השתחרר כשנתיים, קודם לכניסתו לישראל שלא כדין. בית משפט השלום גזר את עונשו למאסר בפועל למשך חודש ויום. **בערעור הוחמר עונשו למאסר בפועל למשך 60 ימים.**

בעפ"ג 43600-09-17 מדינת ישראל נ' מופלח (19.9.17) דובר במשיב שלחובתו הרשעה בעבירה ביטחונית משנת 2014, בגינה ריצה עונש מאסר בפועל למשך שנה. בית משפט השלום גזר את דינו למאסר בפועל למשך 11 ימים, **עונשו הוחמר בערעור למאסר בפועל למשך חודש ויום.**

בהתייחס למקרים הנ"ל נוסף להביא בחשבון כי ערכאת הערעור כדרכה לא מיצתה את הדין עם המערערים/משיבים.

בת"פ (שלום ב"ש) 24061-01-14 **מדינת ישראל נ' זידאת** (16.2.2014) גזר בית המשפט על מי שהורשע בעבירה אחת של כניסה לישראל שלא כחוק, 6 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי, לאחר שציין:

ברי כי הנאשם נותן את הדין על עבירה של שב"ח ולא על עבירות ביטחוניות ואולם בגדרי המתחם מצאתי כי יש ליתן משקל נכבד לשיקולי ההרתעה, וכן שיקולים של הגנה על ביטחון הציבור, בשים לב לעברו. בשורה ארוכה של גזרי דין, ראו בתי משפט עבר ביטחוני, כדבר המצדיק הכבדה ואף לעיתים סטייה אל מעבר למתחם העונש ההולם...". (ההדגשה שלי ש.ש)

ובת"פ 32800-09-14 **מדינת ישראל נ' בהנג'אוי** (21.10.14) שם גזר בית המשפט על נאשם בעל עבר ביטחוני, שהורשע בעבירה אחת של כניסה לישראל שלא כדין ללא עבירות נלוות ל-4.5 חודשי מאסר בפועל. המדובר במי שלחובתו הייתה הרשעה בבית-משפט צבאי משנת 2005 בעבירות ביטחונית חמורות, ובהתייחס בית המשפט לטענת ההגנה לפיה נתן את הדין על ביצוע, ציין בדברים הבאים:

אכן, הנאשם נתן את הדין על אותם מעשים בגינם הורשע. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שעברו הביטחוני של הנאשם שהוא משמעותי, כורך עמו חומרה וסיכונים ניכרים, וכי עבירת השב"ח נועדה להגן בראש ובראשונה מפני סיכונים אלה. שיקולים אלה ראוי שישפיעו על גזירת העונש בגדרי המתחם, ולהעמידו מעל לרף הבינוני.

במקרה הנ"ל עמדה לחובת הנאשם הרשעה משנת 2008 בגין ביצוע עבירות ביטחוניות ונגזרו עליו ל-47 חודשי מאסר בפועל ודברי בית המשפט שם יפים גם לעניינו: **"נדמה כי הנאשם הינו מסוג השב"חים, שכל מדינה תעשה ככל שביכולתה במסגרת החוק, למנוע כניסתו שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון. במילים אחרות, יש**

להרתיעו באופן ברור וחד משמעי לבל ייכנס לתחומי המדינה, בצד הגנה על ביטחון הציבור".

עוד ראו בת"פ 26011-02-16 **מדינת ישראל נ' אלזהור ואח'** [29.2.16], והחלטת בית-המשפט המחוזי בבאר-שבע בערעור על אותו פסק-דין [עפ"ג 59910-03-16], בת"פ 464-10-13 **מדינת ישראל דבאבסה** (6.10.13), ע"פ (מחוזי ב"ש) 32479-07-12 **אלחאג' נ' מדינת ישראל** [לא פורסם], והאמור בעניין זה ברע"פ 3173/09 **מוחמד פראג'ין נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] בהקשר לעבר הביטחוני.

מעבר לדברים האמורים, יש לתת את הדעת כי בליבת האיסור על כניסה לא מבוקרת של תושבי הרשות הפלסטינית לשטח מדינת ישראל נמצא החשש מכניסת מי אשר בעבר הראו במעשיהם נכונות לפגוע באחרים ובעיקר בביטחון המדינה ובביטחון אזרחיה. מכאן כי עניינו של הנאשם אשר שביצע עבירות ביטחוניות חמורות מהזמן הקרוב, שוחרר ממאסר בפועל ושוב חזר לבצע עבירות ביטחוניות דומות, נמצא בליבת האיסור ובליבת הפגיעה בערכים המוגנים.

בחינת גזרי הדין של בתי משפט השלום (בין היתר כאלה שאליהם הפנה הסנגור) בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק (עם ובלי עבירות נלוות) כשלחובת הנאשם הרשעות בעבירות ביטחוניות, מעלה גם מתחמי ענישה שבין מאסר מותנה לעונש מאסר בפועל קצר ועד למספר חודשים, ועם זאת, איני סבורה כי מקרים אלה משקפים את קו הענישה המרכזי הנוהג בנסיבות בהם מדובר בשב"חים בעלי עבר ביטחוני חמור וזה מקרוב.

כמו בעניינים של נאשמים בעלי עבר ביטחוני כך בעניינו של הנאשם שלפניי, יש להביא בגדרי שיקולי העונש את הצורך להרתיע את היחיד ואת הרבים, למען ידע כל מי אשר הראה במעשיו בעבר נכונות לפגוע בביטחון אזרחי המדינה וכוחות הביטחון בשטחים, כי עונשו יהא חמור.

מאידך ולקולא, אביא בחשבון את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה ולכך שלכניסתו לא נלוו עבירות נוספות וגם לא עלה כלפיו חשד כמי שתכנן לבצע עבירות נלוות מכל סוג שהוא.

סיכומם של דברים, לאחר שחזרתי ושקלתי את כלל השיקולים הנדרשים לעונשו של הנאשם בתוך המתחם אותו קבעתי, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 45 ימי מאסר בפועל החל מיום מעצרו על פי רישומי שב"ס.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שלא יעבור כל עבירה על חוק הכניסה לישראל, משך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. קנס בסך 1,500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 30 ימים מהיום וקודם שחרורו

מהמאסר.

זכות הערעור הודעה

ניתן היום, כ' אב תשפ"ג, 07 אוגוסט 2023, במעמד הצדדים.